

Het Pascha en het Avondmaal van de Heer

Wil men meer weten over het Pascha en wat daarbij hoort, dan verwijzen wij naar Exodus 12 en Numeri 9. In Numeri vooral met het oog op het verband tussen het Pascha en het Avondmaal van de Heer. Het Pascha wees vooruit naar de dood van Christus; het Avondmaal herinnert daaraan. Wat in dit opzicht het Pascha was voor een trouwe Israëliet, is het Avondmaal voor de Gemeente.

Voor iemand die gewoon is te leven in de heilige atmosfeer van de Schrift, is de heersende verwarring in denkbepelden en het verschil in praktijk met betrekking tot het Avondmaal feitelijk onbegrijpelijk. Iemand die zich aan de Schrift onderwerpt, kan er niet aan twijfelen dat de apostelen en de eerste Christenen op de eerste dag van de week samenkwamen om brood te breken. Het hele Nieuwe Testament geeft geen enkele aanleiding om de viering van die kostelijke instelling te beperken tot eenmaal per maand of tot eenmaal per drie maanden. Dit heeft de mens zelf uitgevonden.

Men wijst wel op de woorden: 'Zo dikwijls u [die] drinkt', maar uit Handelingen 20:7 is het duidelijk genoeg dat de eerste dag van de week bestemd is om het Avondmaal te vieren.

Christelijke lezer, neemt u dit aan? En zo ja, handelt u er dan ook naar? Een bepaalde instelling van Christus te verwaarlozen is iets ernstigs, vooral omdat Hij het Avondmaal instelde in de nacht waarin Hij werd overgeleverd, onder zulke treffende omstandigheden. Is het niet onverantwoord dat iemand die Christus liefheeft, verzuimt Zijn dierbare gedachtenismaal te vieren? Als een Israëliet verzuimde het Pascha te vieren, werd hij uitgeroeid. Dat was onder de wet. Zullen wij echter, omdat wij onder de genade zijn, ten opzichte van de instelling van de Heer onverschilliger zijn?

Wij brengen deze zaak onder ieders zorgvuldige aandacht. Er ligt meer in opgesloten dan de meesten beseffen. De hele geschiedenis van het Avondmaal van de Heer in de laatste negentien eeuwen is vol belangrijke lessen. De manier waarop men met de Tafel van de Heer heeft gehandeld, is een duidelijke zedelijke aanwijzing van de ware toestand van de Gemeente. Naarmate de Gemeente afweek van Christus en Zijn Woord, verwaarloosde of bedierf zij de kostelijke instelling van het Avondmaal. En aan de andere kant, naarmate de Geest van God op bepaalde tijden met bijzondere kracht in de Gemeente werkte, heeft het Avondmaal van de Heer zijn ware plaats ingenomen in de harten van de Zijnen.

C.H. Mackintosh.